

РЕШЕНИЕ

№ 2533

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **702** по описа за **2020** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/](#) вр. [чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (ТД на НАП) - С., чрез процесуалния ѝ представител, срещу Решение от 25.11.2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав, постановено по НАХД № 4149/2018 г. С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление (НП) № F361387/11.12.2017 г., издадено от Р. Д. М. - директор на офис "К. село" при ТД на НАП - С., с което на основание [чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС](#), обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. С. Б. - управител е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 125, ал. 5 във вр. с, ал. 1 [ЗДДС](#).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното съдебно решение. Посочва се, че по безспорен начин е установено извършване на нарушение по [чл. 125, ал. 5 от ЗДДС](#). Счита за неправилни изводите на СРС, послужили като основание за отмяна на постановлението, а именно, че извършеното нарушение се явява млаважно. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], редовно призван, се представлява от адв. С. в съдебно заседание, която излага становище за неоснователност на касационната жалба. Моли се решението на СРС да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на [чл. 348 от НПК](#) и тези, за които следи служебно на основание [чл. 218, ал. 2 от АПК](#) във вр. с [чл. 348](#) и [чл. 354 от НПК](#), намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното: Дружество [фирма], представлявано от Р. Б. - управител, в качеството си на регистрирано и задължено лице по [ЗДДС](#), е подало на 03.11.2017 г. в ТД на НАП-С. справка декларация по [чл. 125, ал. 1 ЗДДС](#) за данъчен период от 01.09.2016 г. до 30.09.2016 г., извън законоустановения срок, съгласно [чл. 125, ал. 5 ЗДДС](#) - до 14 число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Срокът за подаване е бил до 14.10.2016 г., като е констатирано закъснение от 385 дни. Съставен бил АУАН, в който отразено, че е нарушена разпоредбата на [чл. 125, ал. 5 във вр. с, ал. 1 ЗДДС](#), като в деня на неговото съставяне препис от същия е връчен на упълномощен представител на търговското дружество.

Въз основа на горепосочения акт е издадено наказателно постановление (НП) № F361387/11.12.2017 г., издадено от Р. Д. М. - директор на офис "К. село" при ТД на НАП - С., с което на основание [чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС](#), обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. С. Б. - управител е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 125, ал. 5 във вр. с, ал. 1 [ЗДДС](#).

Препис от същото бил връчен на 16.02.2018 г. на управителя на дружеството.

С оспореното решение СРС е приел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на дружеството е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното дружество и представляващо основание за отмяна на оспореното НП., което се изразява в липса на посочване на дата на извършване на нарушението, а вместо това е посочена датата на констатиране на нарушението.

Настоящият състав на АССГ, въз основа на данните по делото и при съобразяване със закона, намира, че решението е неправилно.

На първо място настоящата инстанция счита за доказано по несъмнен начин извършеното нарушение на чл. 125 ал.5 от ЗДДС. [фирма] е било длъжно да подаде справка-декларация за данъчния период 01.09.2016-30.09.2016г. до 14.10.2016 г., което обаче не било сторено в този срок от дружеството. Тези фактически установявания са описани както в НП, така и в АУАН. Установено е и е посочено в оспорения акт, че справка- декларация по чл. 125 ал.1 от ЗДДС за този период е била подадена от дружеството на 03.11.2017г. в ТД на НАП , офис „К. село“ с вх. № 223421703167769/03.11.2017г. т. е след установения срок, а закъснението е от 385 дни.

Неизвършването на правнорегламентирано задължение след посочения срок представлява бездействие, което може да продължава неограничено във времето.

Следователно посоченото нарушение се извършва чрез бездействие в период от време, част от който е и датата 03.11.2017г. Настоящата инстанция счита за необходимо да отбележи, че АНО следва да бъде по-прецизен при отразяване на задължителните реквизити в НП, основен от които е датата /периода/ на извършване на нарушението, но предвид правната природа на бездействието, то и датата 03.11.2017г. следва да се счита за редовно посочена.

В НП ясно е записано, че крайният срок за подаване на СД е 14.10.2016г., декларацията е подадена на 03.11.2017г./което е крайната дата на периода на закъснението, респективно на продължаващото бездействие/ , а закъснението е от 385 дни.

При тези установявания , настоящата инстанция намира, че не е допуснато приетото от въззивния съд нарушение, поради което решението на СРС е неправилно и следва да се отмени.

В същото не е обсъждана маловажност на нарушението, поради което изложеното в касационната жалба не кореспондира със съдържанието на оспореното решение, с оглед на което касационната инстанция не следва да се произнеса по наведените в жалбата доводи.

Обжалваното постановление е законосъобразно, и като го е отменил, районният съд е постановил неправилен акт, който следва да бъде отменен и вместо него да бъде постановен друг, с който да се потвърди Наказателно постановление № № F361387/11.12.2017 г., издадено от Р. Д. М. - директор на офис "К. село" при ТД на НАП - С., с което на основание [чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност](#) /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. С. Б. - управител е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 125, ал. 5 във вр. с, ал. 1 [ЗДДС](#).

Така мотивиран и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#), 18 касационен състав, АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 25.11.2019 г., постановено от Софийският районен съд , 103 състав по НАХД № 4149/2018 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № № F361387/11.12.2017 г., издадено от Р. Д. М. - директор на офис "К. село" при ТД на НАП - С., с което на основание [чл. 179, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност](#) /ЗДДС, обн. в ДВ бр. 63 от 04.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г./ на търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. С. Б. - управител е наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 /петстотин/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 125, ал. 5 във вр. с, ал. 1 [ЗДДС](#).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.